

SZÉKELY HIRLAP.

Politikai és társadalmi lap s a „Jogász-Egylet“ közlönye.

Szerkesztői szállás:

Szentgyörgy-utca 1092. sz. hová a lap szellemi részét illető cikkek küldendők.

Kiadó-hivatal:

Wittich József könyvkereskedése, hova az előfizetési pénzek és reclamatiók küldendők.

Hirdetési díj: Egy háromszor hasábozott garmond sor ára 6 kr; bélyegilleték minden hirdetés után külön 30 kr.

Hirdetéseket elfogad: helyben a kiadó-hivatal; Pesten: Lang Leopold, (Erzsébet tér, 9. sz.) Bécsben: Haasenstein és Vogler (Neu-Mark 14. sz.)

Megjelenik e lap

minden szerdán és szombaton egy egész iven.
ELŐFIZETÉSI AR:

Félévre 3 frt.

Negyedévre 1 „ 50 kr.

Maros-Vásárhely junius 7.

Si, dans la société, l'homme peut se considérer souvent comme perdu, pour la société, dans la solitude l'homme n'est jamais perdu pour Dieu.

Sand, Spiridion.

„Ha a társadalomban, az ember magát a társadalomra nézve gyakran elveszettnek tekintheti, a magányban istenre nézve soha sincs ő elveszve.“

Ezt mondja Sand a fennebb eredetileg felidézett sorokban.

Ezen lélektani és tapasztalati igazság alapján mondtuk mi legközelebbi cikkünkben, hogy a fogdai magány rendszernek minden más rendszer felett azért adjuk az elsőséget, mert tudjuk, hogy ezen egyetlen rendszer az, melynek segítségével a vallás általi javítás csálhatatlanul eszközölhető, míg a szigor, makaesszagra, elátkozottságra kényszeríti a romlott emberi természetet, melyet primitív ártatlan állapotába visszahelyezni, lenne egy ől szervezett büntetés erkölcsi magas feladata.

Ha egy ítéletesen gonosztevőnek bélyegzett embert az emberi társaságból kiszakítunk, de a büntetés terén több másokkal zárjuk össze, akkor és az által csak annyiban értünk célzt, hogy a társadalmat megmentjük egy veszélyes fekélytől, de magát a szerencsétlen embert csak is a további erkölcsi rombolás iskolájába helyezzük, hol a büny gyakorlati mezején szerzett tapasztalatok, s a vétek kivitelében szerzett ügyesség kölcsönös és háborítatlanul folytonos közlése bevégzi az erkölcsi megsemmisítés szörnyű tanfolyamát, s a büntetésre kimért évek lejártával, a volt fogoly mint bünteteni baccalaureus tér vissza a polgári életbe, tovább folytatandó ott és pedig sokkal több ügyességgel, rettentő pályáját.

A fogdai magány rendszerben ilyesmiről szó se lehet. Az megtörténhetik, hogy az elzártágban egy gyenge idegzetű fogoly összeroskad, mely esetben kétségen kívül hibául feltudható a fogdának, hogy elvette, ha mindjárt közvetítőleg is, egy szesencsétlentől azt, mit vissza nem adhat, az életet. Hanem az a vád soha nem fogja terheltetni a magány rendszert, hogy ott az ítélt bűnös erkölcsileg alább sűjje.

És már, miután a magány rendszerben, az erkölcsi nyereségy ennyi részben constatálva van, s kétségen kívül álló hogy a szerencsétlen bűnös erkölcsi romlottsága azon fokozaton alól, melyel a magány-rendszeres fogdába lett szállítva, egy hajszálnyival is alább nem ereszkedhetik, következnek, mint nemes és boldogító feladat, a fogolynak a bűn kötelékei közül vallás segítségéveli kiszabadítása. Ott hol a világ csábító ingerei kizárva, hol az elkövetett bűnért fellázadt lelkiismeret semminemű szorakozással le nem csendesíthető, el nem fojtható, hol az ember saját lelkiismeretével szakadatlanul csak magára áll, ott hol az ember a társadalmi életre nézve el van veszve, az elzárt fogdai magányban, csak egyetlen szellem van, mely az erkölcsi halottba még

életet, erkölcsi feltámadást lehelhet, a vallásos szellem, mely egyedül képes az erkölcsi romokon új eget és új földet teremteni; le souffle de Dieu qui ranime, miként Sand ezen igazságot kifejezi.

Ezen egyetlen mód a vallás, az, melynek segítségével a legmegromlottabb bűnös is teljes elzártágában higgadt, józan gondolkodás mezejére terelhető, hol multja undokságait zavartalanul szemlélheti, háborítatlanul bírálhatja, jelen magánya szeplőtlen tisztaságával összehasonlíthatja, s ezen összehasonlításból magának egy oly nemes kivonatot teremthet, mely számtani tisztasággal mutatandja ki a multban magának okozott károkat, s a jövőben megszerezhető és erkölcsileg eléggé nem értékesíthető hasznokat.

Hanem itt az a kérdés merül fel: mi uton vezethető ez a boldogító, újjá teremtő vallásos szellem a magány fogdában bűnhődő gonosztevő szívéhez? eszéhez? mely kérdés a vallás általi javítás gyakorlati kivitelét képezi.

Mi, ezen kérdésre ezuttal laconicè felelendők, úgy véljük, hogy minden magányrendszerű fogda jól képzett s kellőleg honorált lelkészszel lenne ellátandó a ki rendszeresített tanításai által a szenvedő fogoly szívét vallásos érzésekkel saturálná, foglalkozás nélküli értelmét józan és erkölcsös utakra terelné, s gyakori látogatásai által a fogoly egyhangu magányát élesztőleg és vigasztalólag megtörné.

Végül a fogdai javításokra vonatkozólag általánosságban határozottan kimondjuk, hogy ezen felette fontos és a szenvedő emberiség érdekében kiváló figyelmet érdemlő téren

„Nec studium sine divite vená“

Nec rude quid possit video ingenium; alterius sic Altera poscit opem res, et conjurat amicè.

Itt bármily nagy ész, célzatos kiképzettség nélkül, bármily szép műveltség teremtő ész és szenvedély nélkül, mit se képes használni.

Dobolyi Sándor.

A m. k. honvédségi Ludovica akadémia rendszerének s belső berendezésének tervezete.

(Folytatás).

IV. Felsőbb tiszti tanfolyam.

1. Ezen tanfolyamba hallgatókul egyelőre évenként önként jelenkező 25 tisztt és menyinyiben a viszonyok engedik, 20 gyalog s 5 lovasalantas tisztt fogadtatik el, kik a honvéd-hadapródi vizsga-szabályzatban a tetteleges szolgálatbel hadapródok részére megszabott tantárgyakból a vizsgát jeles eredménnyel tették le, vagy ennek megfelelő mérvű katonai előképzettségük iránt magukat igazolni képesek; kik továbbá tiszti minőségben legalább 2 évig szolgálták s jellemi tulajdonságaik, valamint szellemi tehetségeiknél és gyakorlati alkalmazhatóságuknál fogva is kitűnő tiszteklül jelezvék.

A tanfolyam kezdete előtt ezen tisztek is előleges vizsgát kötelesek kiállani. E vizsgán a hadapródi vizsgának hadtudományi tárgyaiból s ezeken kívül a szám- és mértanból minden hallgatóhoz 4 kérdés intéztetik, melyekre az szóval felel: ezen felül az illetőtől egy harczászati feladatnak írásban leendő azonnali kidolgozása követteltetvén.

Ha a szóbeli feleletek közül 2 a vizsgabizottság tagjainak többsége által ki nem elégitőnek ismertetik el, az illető még további két kérdésre köteles felelni.

A kérdések oly irányban intézendők, hogy a felelet ne annyira az illető emlékező tehetségét vegye igénybe, mint inkább alkalmat szolgáltatasson annak egyrészt szellemi tehetségét s felfogását, másrészt képességét a a hadapródi, illetőleg tiszti vizsga tantárgyainak alkalmazására kitűntetni.

A vizsgabizottság a vizsga összes eredményének tekintet-bevételével szavazattöbbséggel határoz a felett, valjon az illető a tanfolyam halgatására elfogadandó-e? Arra, hogy az illető vizsautasíttassék legalább az összes szavazatok $\frac{2}{3}$ része szükséges.

A bizottság egyuttal kijelenti; szabad-e a vizsautasíttottnak egy év lefolyta után e vizsgára újból jelentkeznie vagy nem?

2. E tanfolyamban ugyazon tantárgyak adatnak elő melyekből a honvédség előléptetési szabályzatának értelmében azon alantas tiszteknek, kik soron kívül akarnak főhadnaggyá, illetőleg századossá előlépttetetni a vizsgát ki kell állani u. m.

1. Hadsereg-szervezés.

2. Hadászat.

3. Harczászat.

4. Had földreírás.

5. Tereptan, tereprajz és terep megbírlás.

6. Fegyvertan, tekintettel a tűzérsségi s a szór lövegek körüli szolgálatra.

7. Erődtéstan, kapcsolatban az utászszoalattal és tekintettel a mérnökari szolgálatra.

8. Segédtsizti s vezérkari szolgálat.

Ezen felül mint kötelezett tantárgyak elő fognak adatni:

1. A hadi törvénykezés, valamint a hadviselésnél érintett nemzetközi jogok és viszonyok.

2. Jogtudomány, különös tekintettel a véderő szervezésére s az ennek alkalmazásánál érintkezésbe jövő törvényekre.

3. A francia vagy hórvát nyelv.

A terjedelem, melyben az egyes tantárgyak előadandók, külön utasítás által leendő szabályozva.

A hallgatók ezenfelül a lövágásban oktatattnak s alkalom nyujtatik nekik, hogy magukat a gyalogság, lovasság és a szórlőveg-osztágok fegyvergyakorlataiban tökéletesítsék, s a vivásban és tornászatban is gyakorolhassák.

3. A tanfolyamot végzet hallgatók közül azok, kik a végosztályozáskor jelesen vagy legalább jól minősítettek igényt nyernek arra, hogy segédtsizti s előadandó alkalommal vezérkari szolgálatra, valamint tanárokul is alkalmaztassanak; ezenfelül a jelesen minősítettek a soron kívüli előléptésre jogosultaknak tekintendők.

Azon tisztek másrészt, kinek minősültsége „kinevelégitő“, a rendes csapatbeli szolgálatra lesznek alkalmazva.

A tanfolyamot csak azon hallgatóknak szabad ismételni, vagy a vizsga letételére nyból jelentkezni, kik betegségl vagy figyelembevételt igénylő okok által voltak annak tökéletes befejezésében akadályozva, illetőleg csak azon esetben, ha a végbizottság reják nézve e tekintetben kedvezően nyilatkozott.

V. Lovas hadapródok és tisztek

Ezen tanfolyamok hallgatására berendelt lovassági hadapródok s tisztek az előadásokat általában a gyalog-hadapródokkal s tiszteklül együtt halgatják; csak a tisztképző tanfolyam lovassági hadapródai részesülnek az E. pont alatt említett tárgyakból külön oktatásban.

(Folyt. köv.)

Országgyűlés.

(Főrendi ház ülése.)

1872. ápril 15-én déli 12 órakor.

Elnök: Mailáth György.

Jegyzők: Gr. Zichy F. Victor és gróf Csáky Gyula.

A kormány réstéről jelen vannak: gr. Lónyay Menyhért, báró Venckheim Béla.

Elnök megnyitván déli 12 órakor az ülést, jelentést tesz az ő felségeikhez menesztett küldöttség eljárásáról.

A jelentés tudomásul vétetik és ő felségeik válasza az irományok közé iktattatni határozatnak.

Gr. Károlyi György a ház asztalára teszi a gazdasági bizottság jelentését az utolsó három hónapi számadásokról, melyek megvizsgálatván rendben találtattak. — A jelentés tudomásul vétetik, és gr. Szapáry Antal házagnak az említett időszakra felmentés megadatik.

Elnök erre pár perczre felfüggeszti az ülést. Szünet után az ülés jegyzőkönyve hitelesítettik.

Elnök: Mindenekelőtt van szerenésém jelenteni, hogy a miniszterelnök ur ő nagyméltóságától most vett értesítés szerint a magyar országgyűlésnek, mely 1869. évi ápril 20-án megnyitott, harmadik ülésszakát ő cs. és apostoli kir. Felsége holnap d. u. 1 órakor a királyi várakban személyesen fogja trónbeszéddel befejezni. Felkérem a mélt. főrendeket, méltóztassanak holnap d. u. 3/4 1 órakor a várakban megjelenni.

És most, mielőtt elválnánk, legyen szabad néhány futó pillanatot vetnem a mélt. főrendek törvényhozási működésére.

A mélt. főrendek a legközelebb lefolyt évek alatt három ízben gyakorolták az 1867. XII. t. cz. által biztosított azon alkotmányos jogukat, miszerint a közös ügyek elintézésére végett bizottságilag közreműködtek, és úgy hiszem, örömmel konstátálhatom a méltóságos főrendek nevében, hogy a kissé nehézkesnek látszó gépezet kerekai mind inkább akadálytalanul mozogtak, mit annál nagyobb örömmel lehet szemlélnem, minél erősebb hitem és meggyőződés, hogy bennünket ő felsége országálása alatt levő egyéb országok és tartományokhoz nem egyedül a közös ur lkodó személye, hanem saját helyesen felfogott érdekeink és az együttlét szükségének érzete csatol. (Helyeslés.)

A méltóságos főrendek részt vettek az államköltegetés megállapításában is, és meggyőződést szerezhetek arról, hogy a jelentékeny összegek, melyek abban foglaltatnak, törvény által indokoltan találtak alkalmazásukat.

Részt vettek továbbá a törvények, és pedig szám szerint 168 szentesített törvény alkotásában.

A méltóságos főrendek felmentenek, hogy ezeket egyenkint elősoroljam és megengedik, hogy csak egy-kettőre tegyek megjegyzést.

Hazafias elégtétellel említem fel mindenekelőtt, hogy a véderőről és a honvédség szervezése iránt szóló törvényeket a siker elvitázhatatlanul kísérte és kétséget nem szenved, miszerint különösen az utóbbi intézmény, mely keletkezésakor nem egy irányban találkozott aggálylyal, a célszerű intézkedés és fokonkinti fejlődés útján már most oly tényezővé vált, mely a bel- és külbéke hathatós biztosítékául tekinthető.

Életbevágó intézkedések továbbá a megyei és községi rendezés iránt hozott törvények, de sikerük attól van feltételezve, mely szellemben fognak életbe lépni és a honpolgárok áldozatkész közreműködése mennyiben fogja azokat támogatni, különösen a községi rendezés jövője attól függ, vajon gyökert ver-e az a nép életében és ettől függ főleg, vajjon az önkormányzat, melynek már most kiindulási és sarkpontja a község, holt betű marad-e, vagy életerős testté fejlődik-e?

Az uri viszonyok rendezése élenken megvitatott részét képezte a törvényhozás működésének. Kevésbé jelentékeny ez a Királyhágón innen, miután itt nagyrészt vagy egyezés vagy per útján a viszonyok el vannak intézve; de annál jelentékenyebb a Királyhágón túl, hol a viszonyok törvényes elrendezése okvetlen szükségesnek mutatkozott.

Vannak még kérdések, melyek az urbériekkel rokon természetűek, melyek megoldása felette kíváncsú. De ezek, úgy hiszem, a jövő törvényhozás által el fognak dönteni, a beszerzendő statisikai adatok alapján, a fenálló viszonyok tekintetbevételével, a tulajdonjog szentségének ép-ségher tartása mellett és az állam lehető legkisebb terheltetésével. Országálási szerkezetünk körébe egy új intézmény lett illesztve két évvel ezelőtt; az államszámvevőszék. A méltóságos főrendek nemrég tapasztalták, hogy ez működését már megkezdette és hivatásának megfelel; szükséges lesz mégis megvonni azon éles elválasztási vonalt, melyen innen a számvevőszék csak a ministerium számvevő osztálya lenne; melyen túl azonban a felelős kormány jogkörét absorbeálhatná. (Helyeslés.) A hozott törvények közül a legjelentékenyebbek egyike kétségkívül az ipartörvény. Egészen parlag tér volt ez, méltóságos főrendek; e téren a nagy részben elavult rendeletek helyett szabatos törvényt hozni okvetlenül szükségessé vált; mint-hogy ez megtörtént, úgy hiszem, hogy a kormány és a törvényhozás egyelőre megállapodhattak, mert itt is a „laissez faire“ elvnek alkalmazása legcélszerűbbnek bizonyult.

De van igenis e téren egy mozzanat, mely hazafiúi aggodalmunkat felkelti, és a melyet a méltóságos főrendek előtt kitárni kötelességemnek tartom. Az 1867-iki arany eső ugyanis megtermékenyítette az ipar mezejét és sohasem sejtett lendületet nyert az eddig elhanyagolt ter: sűrűn nőttek a vállalatok, melyek egy része, keltésen túl a valódi szükség, a más része, ellenben helytelen számítás, néhol talán nyervágyonalapult. Az első természetesen, bár lassan, fejlettek és jelenleg élenk virágzásnak örvendnek: az utóbiakat

az első pénzválság fuvalma elseperte. Ha ez csak egyesek vesztesége volna, főlöselegesen tartanám felszólalni de úgy hiszem, ez a közjót érinti; mert e lázas törekvés zsiabasztja a szabályos tevékenységet, csökkenti a közhitét, s a mi a legveszélyesebb: előtérbe tolja azon kérdés megoldását, melyet mi háznák különleges viszonyai mellett, talán még éveken keresztül nyugodtan, tárgyilagosan tanulmányozhattunk volna, értem a socialis kérdést.

S épen azért, úgy hiszem, kötelessége azoknak, kik a közvéleményre, a parlamenten belül, vagy kívül hathatnak, e veszély következményeit élenken ecsetelni és minden esetben okadatoltan kifejezni, hogy e közvagyonosodás alapját csak a folytonos erenyedetlen, értelmes munkásság és a takarékoság szelleme képezi, Belgium Hollandia e nyomon jártak csakis e nyomon fog Magyarország közvagyonosodása biztos és maradandó alapokon fejlődhetni. (Élenk helyeslés.)

Törvényeink egy nevezetes contingensét képezik a vasuti törvények: és igen természetes. Egy téren sem kellett anyi mulasztást helyrehozni, mint a vasuti építkezés tárgyában. Hozzá járult ehhez azon körülmény, hogy hazánk különleges viszonyai mellett, van oly táj, melyen a vasut építése majdnem jutányosabban volt létesíthető a műszakilag készült kőut építésénél; természetes volt tehát, hogy a kormány és törvény hozás bőkezűleg járultak e részben a hiány pótlásához. Azonban e lendületnek is vannak bizonyos határai, melyekre lehetetlen, hogy a méltóságos főrendek figyelmét föl ne hívjam, E határt képezi egy részt az államháztartás iránti tekintet, másrészt pedig azon aránytalanság, mely a vasutak, a vízeni közlekedés és a közutak közt fenforog, mert az ország-test ép alkata feltételezi azt, hogy a forgalom nagy arteriái és a közlekedés számos kis erei közt a keringés teljes szabatossággal működhessek, (Helyeslés.)

Bár végső helyen említem, de nem utolsó az mi a törvénykezés terén eszközöltetett, és itt nem szükséges említenem mindazt, miszerint a bíró függetlenség érdekében, részint ennek törvényes korlátaira nézve, a bíró felelősségéről szóló törvény által foganosítva lett. Nem említem fel egyiket a legfontosabb cselekményeknek, t. i. az első foku bíróságok szervezése iránti törvényt, s az ennek életbe léptetésére hozott törvényes intézkedéseket, mintán ezek élenkben vannak a mélt. főrendek emlékezetébe vésvé, hogysem azokkal figyelmüket fárasztani kívánjam; egydül arra kívánok utalni, a mi ezentul még teendő. Úgy hiszem, hogy a bírói közegek állása s jogviszonyai iránt törvényesen gondoskodva van, de annál kevésbé szokott azon anyagi törvény, mely szerint itélni hivatatik, és ép oly kevésbé biztos az eljárás nyoma, melyen halldai kötelességek. E részben a törvényhozásnak úgy anyagi, mint az alaki jog terén roppant a teendője.

A polgári és büntető anyagi jog ép úgy mint a kereskedelmi és váltó jog okvetlenül rendezett törvénykönyvbe foglalandók. Különösen az utóbbira nézve nem lehet kétségbe vonnunk azt, hogy azon roppant forgalmi könnyűség mellett, mely jelenleg a polgárosult államok érintkezését elősegíti, általános az áramlat, hogy a váltó és kereskedelmi ügyekben, mik természetünkönél fogva gyors és szabatos elintézkést igényelnek, lehetőleg homogen elvek legyenek irányadók mind az anyagi, mind az alaki jog körül. (Élenk helyeslés.) Erre nézve a törvényhozás nem fogja a világ közvéleményi postulatát megtagadhatni.

Ha még felemlítem, hogy a bünvádi eljárást törvényileg szabályozni, a polgári törvénykezési rendtartás legelőbb hiányait orvosolni mulhatlan szükséges, a törvénykezés körében egyéb kérdésekre, mint p. o. a közjegyzők, az ügyvédi kar rendezése, a békebírákat említem csak olyanokat érintettem, melyek megoldása hosszabb ideig elnem odázható.

Azt hiszem, méltóságos főrendek, eléggé hiven ecseteltem azoknak roppant halmazát, melyek a jövő törvényhozás iétézkedéseit igénylik, s e tekintetben lehetlen azon kérdést nem intéznom a méltóságos főrendekhez; nem kellend-e gondoskodni arról, hogy a törvényhozás működés alaposágának megóvása mellett, és lehetőleg sítelessél, mert az eddigi mód szerint nemzedékek életét fogja e kérdések szerencsés megoldása igénybe venni. Méltóztassanak elhinni, hogy nincs súlyosabb vád, melyet egy országálási rendszer ellen emelhetni, mint a tehetetlenség vádja, (Helyeslés.) és előbb utóbb elfordul a nép az oly országálási rendszertől, mely a politikai jogok munkálátat igéri, de a sikeres közigazgatás és a gyors igazságszolgáltatás mindennapi keyerét meg nem adja.

Az elősoroltakból a méltóságos főrendek azon meggyőződést meríthették, hogy a jövő törvényhozás sine curával nem kínálkozik és közreműködésünk nagy mértékben fog igénybe vétetni. Igénybe fog vétetni, sajnos, az alakban, a melyben a mélt. főrendeket 1869. apr. 20-ika találta. E részben azonban a méltóságos főrendeket nem terheli a felelősség sulya. Megtettek mindent, hogy rendezéseket sürgessék, sőt tőyább mentek annál a mi szabatos joguk köréhez tartozik, mert értekezéseikben hosszab ideig vitatták meg azon elveket, melyek szerint a rendezésnek eszközöltetni kellene, és a munkálat eredményét a magas kormány rendelkezésére bocsátották, megtettek tehát mindent, és nyugton várhatják be, hogy a törvényhozás e kérdést el fogja intézni.

Azonban ez ne tartóztassa a méltóságos főrendeket vissza attól, hogy jogaikat azon mértékben, a melyben azokat jelenleg alkotmányunk és törvényeink ránk ruházták, gyakorlják. Hitemszerint, és ennek alaposágáról mindinkább meggyőződtem, hogy minél kifejtettebb a parlamentalis rendszer, és minél élesebben körvonalozott a pártok állása, annál inkább szükséges, ha azt nem akarjuk, hogy a párturalom érdek-uralommá fajuljon, hogy legyen egy testület, melynek intő szavata időről időre figyelmeztesse a hatalmon levőket, hogy a korlátlan hatalom saját sulya alatt roskad össze, és hogy csak

az érdemes az uralomra, ki saját magán tud uralkodni, (Helyeslés.) E jogot a méltóságos főrendektől csak az erőszak vagy az önsemités veheti el. Az erőszak ellen védelmezheti őket böles mérsékletük; az önsemités ellen pedig hazaszeretetükben vélem fölálalhatni a legbiztosabb védelmet. (Élenk helyeslés.)

És most engedjék meg méltóságos főrendek, hogy saját személyemet illetőleg legmélyebben érzett hálámat nyilvánítsam azon szives támogatás, s azon kegyes elnézésért, melylyel elnöki tisztemben gyámolítani fogyatkozásaimat eltűrni méltóztatak; engedjék meg, hogy igen t. elnök társamnak kihez gyenge fiatal korom óta a barátság gyöngéd kötelékei fűznek, valódi önfeláldozó baráti készségeért, — a házagnak, kinek éber szeme és fáradhatlan tevékenysége, oly könnyűvé tette elnöki tisztemet, — hiyaltársatmnak a jegyző uraknak, — a bizottsági tagoknak, kiknek alapos tanulmányi javaslatai oly könnyűvé tették a törvényhozási közre működését a méltóságos főrendeknek, mélyen érzett hálámat nyilvánítsam; engedjék meg azon zárszóval fejezni be beszédemet miként adja az ég, hogy a válságos perczben, mely Magyarország közel jövőjére, meglehet, határozó befolyással leend, a választások sorsa a haza közös javára forduljon, azon hazánk javára, melynek érdeke, melynek jóvolta Magyarország minden lakosát, vallás-, faj és szinkülönbség nélkül egyaránt érdeklik.

Adjon az ég magas kormányunknak hazaszeretete menyugtató öntudatában a közfőra intézett törekvései foganosítására kitartást és türelmet.

Adjon a felséges uralkodó párnak sok oly örömtelt pillanatot, mint a melyeknek legközelebb lelkesült tanui voltunk, mindenekelőtt és mindenek felett pedig hosszú és boldog életet. (Hosszan tartó éljenzés.)

Cirák János gr.: Nagyméltóságú elnök és ország-bíró! Méltóságos főrendek! Csak felette ritka és mintegy elvétve, mert nagyméltóságodnak ennyi fáradhatlan buzgalma minden helyettesi működésemet ugyszólván feleslegessé tette, jutott nekem ezen időszak lefolyta alatt az alkalom excellentiádnak mindenkor sajnálatos távollétében az elnöki tisztelet teljesíteni.

Ezen tisztem teljesítésében emelt engem s pótolta fogyatkozásaimat a főrendeknek szives és kegyes bizalma. Ebben találtam kötelességem teljesítésére élesztő támpontot. Engedjék meg nekem méltóságos főrendek, hogy a mély tisztelet és hálának adóját mind a méltóságos főrendek, mind pedig igen tisztelt kegyes elnökünk irányában, ki gyakorta működéseimben szives baráti elnzéssel viseltetett gyenge működésem iránt, rójjam le hálámnak adóját szívemben, tartsam meg ezen korszaknak boldogító emléket. (Élenk éljenzés.)

Haynald Lajos kalocsai érsek: Nagyméltóságú elnök! Méltóságos főrendek! M. grazdón igaz nagy törvényhozási és politikai böleseséggel elmondott szavakban ecsetelte imént kegyelmességednek a bölesesség és ékesen szólás nemtője által egyaránt illetet ajka az ezen országgyűlésben végzeteknek nagy fontosságát.

Hogy ha ez elmondott szép szavaknak s nagy igazságoknak világába visszatekintünk, a holnap befejezendő országgyűlésnek 3 évi folyamára s abban ezen magas ház-nak nem ritkán hatásos és eredményes működésére, egy nagy köteletségnek teljesítésére vonzatunk legbensőbb érzelmünk által excellentiádnak mélyen tisztelt magas személye irányában, úgy mint, ki ezen országgyűlés folyamata alatt e ház-nak tanácskozásait szokott böleseséggel és tapintatossággal vezérelte, kibeni mi, e méltóságos gyűlekezet, fényes székét disztó elnökünket tisztelhetni büszkék vagyunk, mint oly férfit, kibeni mindazon magas tulajdonságokat feltalálni szerencsések vagyunk, melyeket ezen ház elnöki székében méltán keres mindenki: értem a felséges apostoli királynak fejedelmi trónja, s az országnak alkotmánya iránt tántoríthatlan hűségét, a nemzet szent érdekei iránti nemes lelkesülést, a fényes ést, a mely a tudományt, az elvű következetes és komoly eljárást, az erélyes, de mindenkor kedves modort, a tanácsban érettséget, a szóban hatalmat — mindezen kitűnő tulajdonoknak ezen országgyűlés folyamata alatti érvényesítéseért, e ház tanácskozásainak böles vezetéseért, mindnyájunk iránt tanusított nagy szivességeért, midőn excellentiádnak mind a jelenlevő, mind a távollevő tagok nevében mélyen érzett hálát mondani szerencsás vagyok, akkor kérem a mindenhatót, terjessze le bőségesen áldását továbbra is excellentiádnak működésére, hogy az is előmozdítsa a hazának szent érdekeit a nemzetnek nagyságát, és dicsőségét: — áldja meg excellentiádnak egyéni és családi életét, hogy közhasznu működései közepette találjon mindenkor menhelyet, hol a családi élet közhelyén pihenhesse ki fáradalmait és egy ily kitűnő atyához méltó főuri család körében teljes boldogságot találjon. Viszont boldogitsón és az emberi kor legkésőbb határáig legszerencsésében. (Általános hosszan tartó lelkes éljenzés.)

Ülés vége 1 órakor.

Városi közgyűlés.

(május 6-kán.)

Főispán Thury Gergely a gyűlésbe meghivatván, a tárgysorozatt több leküldött törvények czime olvas-tatik fel. Knöpfler V. indítványozza annak kimondását, hogy a kommunításon átment törvények, a legközelebbi vasárnap nyilcan a tanácsház előtt anépnek felolvas-tassanak, mire azon felvilágosztást nyeri, hogy kihirdetés végett a törvények külfő is megküldetvén, a kihirdetés megszokott történnii s eziránt most nem szükséges intézkedni.

Lázár Ádám föleskettetik bizottsági tagnak.

Szegedi Sámuel itteni lakos és nemes telek tulajdenosa a városi képviselőhez juttatott folyamodásában kimondatni kéri, hogy nem csak pálinkát, hanem finomabb szeszes italokat is árulhasson üő és álló vendégeknek kis mértékben. Ilyen kimérés a városnak a bel-

ügyminiszter által is helybenhagyott határozata folytán tiltva levén, kérelmes elutasított.

Polgármester Borosnyai Pál egy előterjesztésében elmondja, hogy a városok emelkedése az olcsó hiteltől, ez pedig a telekkönyvi intézmény meghonosulásától függ, polgármesteri kötelességből kifolyólag mindent megtett, a mit tehetett, a telekkönyvnek Vásárhelyre leendő behozatala iránt. Ő irt a kir. biztoshoz; egy héttel előbb az országos telekkönyvi igazgató idejött azon utasítással, hogy a telekkönyvi intézménynek életbeléptetésére tegyen meg mindent, mi szükséges, ki a Jelinek munkáját megvizsgálván, a fölött meglegedését nyilváníttotta, s kijelentette, hogy ily alapos előmunkálat Erdélyben több nem létezik, de kijelentete afölötti agodalmátis, miért a munkálatokat rögtön meg nem kezdheti, t. i. ezen felmérésbe a catastralis parcellák nincsenek felvéve, a dűlők nincsenek számozva, beírva, ezek technikai, de csekély és kiigazítható hiányok. Nagyobb baj és sürgősebb követelmény azonban hogy a felmérés törvényszéki hitelesítessék s az adózással összhangzásba hozassék. A telekkönyvi igazgató elutazván tudatta, hogy küldeni fogja mindazon telekkönyvi adatokat, melyek a hiányok kiegészítése végett szükségesek. Tegnap a kir. biztosnak iratát vette, ebben egyebek közt az előleges felmérés hiányaiként az is föl van említve, hogy a város belterülete nincs felvéve és térképezve, s hogy az adósorozati földkönyv nincs megkészítve s adóhivatalilag helybenhagyva, ha azonban e hiányok kiegészíttetnek, a telekkönyvvezéshez még e nyár folytán hozzá lehetne fogni. Polgármester sietett tenni, s jóváhagyás reményében előleges határozatba vettette, hogy mindaz megtéssék, mi a telekkönyvi intézmény életbeléptetésére szükséges; Jelinek mellé pedig egy a telekkönyvi munkálatokhoz értő egyén vétessék fel 1 frt 50 kr. napdíjjal 6 hétre.

Kovács Áron helyesli az intézkedést.

Knöffler Vilmos szerint egy nyáron nem lehetséges a telekkönyv és térkép elkészítése a város belterületére nézve. A telekkönyvi munkálatok terhe mindennél az országra nehezült; mi könnyítettünk azon, mert a külterületet saját erőnkön és költségünkön felmértük, a belterületre nézve is történt ígéret, de most szóló indítványozza a polgármestert és tanácsot megbízni, hogy ezek a kir. biztost kérjék meg, miszerint a város belterületének felmérését, a mennyiben az a telekkönyv felvételére szükséges, az ők közegeik által tétessék meg, mert oda részletes felmérés úgy sem levén szükséges, így még e nyáron megtörténhetik a telekkönyv életbeléptetése; szólonak kívánsága tehát az, hogy a telekkönyvi igazgatóság organumai által vétessék föl a belterület.

Polgármester, miután úgy látszik nem akép értették szavait, miként ő ohajtott, világosabban fejezi ki magát. A mappirozás és részletes felmérés hiánya nem akadály, csak hogy a catasterrel és az autentikációval tisztába jöjjenek; így is augusztus elején tetleg megtörténik a telekkönyvi igazgatóság közegeinek működése.

Lázár Ádám az előterjesztésből azon örvendetes tudomást merítette, hogy a szükséges előlépés már megtétt, de felszólal az Erdélyre kibocsátott telekkönyvi rendelet azon határozata ellen, hogy a telekkönyvi hatóság a teljes felvételtől jóállással nem tartozik. A telekkönyvvezéssel járó rendkívüli költség kamatozva lesz a hely felvétel által, de csak akkor, ha részletes hivatalos felmérés történik, különben a telekkönyvben semmi biztosság sincs. Miért bocsátott ki Erdélyre a magyarországitól különböző rendelet, s mért részesíttetik Erdély e tekintetben is mostohább sorsban? Eziránt felszólalni lesz még alkalom a hongyűlésen, de itt is meg akarta említeni, mert e tárgyban szükséges lenne felírni vagy intézkedni.

(Folyt. köv.)

Felhívás és figyelmeztetés a bécsi világkiállítás ügyében.

A bécsi kiállításra a bejelentési határidő lejárt a nélkül, hogy a jelentkezők száma azon mérsékelt arányt is elérte volna, a mennyit Erdély e részéből várni jogosultak voltak.

Alólírt bizottság azt hiszi, hogy sokan csak feledékenységéből, vagy a határidő nem tudása miatt mulasztották el a szándékolt bejelentést.

Azon reményben, hogy képesek leszünk az országos végrehajtó bizottság előtt a megkészt bejelentéseknek is érvényt szerezni, bizalommal és sürgőseleg hívjuk fel mindazon hazánk fiát, a ki e reánk nézve oly nagy fontossággal bíró kiállításon készítményeivel megjelenni kíván, hogy ebbeli szándékát, a kiállítandó czikk minőségét és térfogatát e hó 15-keig alólírt bizottsággal szóval vagy írásban közölni siessen. Kolozsvárt, június 3-án 1872.

As erdélyi központi világkiállítási bizottság.

Galgóczy Károly s. k.

Fővárosi levél.

Pest, 1872. június 2.

A belváros csaknem minden épületén pompás nemezeti lobogok büszkén lengetik a nyári szellőben a haza nagy fia Deák Ferencznek nevét. A szélső baloldal vakmerőbb tagjai Kossuthot szeretnék vele szemben fölléptetni, de a valamivel jozanabb Irányi Dániel nem akarja az egykor oly fényes és nagy nevű férfit a kétségtelen bukásnak kitenni.

Átalán véve az ország különböző részeiből kedvező híreket veszünk a választásokra nézve, úgy hogy a deákpart többsége valószínűleg nagyobb leend a jövő, mint volt a múlt országgyűlésen. E jó híreknek azonban csak élenkiteni kell mindenütt pártunk buzgóágát és össz-tartását. Nagyon kíváncsok, hogy a maros-vásárhelyi deákpart lelkesülése se tartozzék az ismeretes szalma tüzek sorába.

A hét nevezetes eseményét királyunk édes anyjának Zsófia főhercegnőnek halála képezte, mely minden esetre, aanyiban minket is érdekel, mert a hű nép szeretett uralkodójának jó és balsorsában egyaránt részt szokott venni. Különben „de mortuis nil nisi bene.”

A királyi gyász miatt a színház két napon zárva volt s más nyilvános mulatságok is későbbre halasztottak, a városházán s néhány más középületen fekete zászlók voltak kitűzve.

A horvát választások nem ütöttek ugyan oly jól ki, mint némelyek gondolták, de azért mégis van a békülékeny pártnak egy csekély többsége, mely esetleg még szaporodhatik s így a kilátások a bonyadalmak békés és csöndes megoldására elég kedvezők.

Furesa, hogy némely ellenzéki lapok ma is még sárral dobolják Berzenzeit, kik pedig nem sok idővel előbb még magasztalva említették volt s kivel pedig talán csak az történt, mi már több volt baloldali urralis, hogy t. i. kinyílt a szeme s megjött az esze. Olvassák csak el önk városunk fia Imreh Sándornak programját igen sok tanulságot merithetnek abból is. De ne igyekezzenek egyik előjárójok példáját követni, ki magát egy bizonyos levél közlésével anyira kitette a világ egyhangú kárhóztató ítéletének: ki oly sok szépet prédikált életében a barátságról, attól e tett nagyönis feltűnő!

Marosi.

Maros-Vásárhely június 7.

A marosvásárhelyi nőegyletnek idej május hó 26-án tartott gyűlésében indítványba hozott M.-Vásárhelyt, egy árva leányintézet felállítása, melynek célja lenne vallás s nezetiségi különbség nélkül, a székelyföldi szegény árva leánygyermeknek gyakorlati irányu nevelése, a testi és szellemi képességek kellő kifejlesztése által az inség és végnomortóli mgóvása. Ez üdvös indítvány köztetszéssel lett elfogadása, a nőegylet pénzalapjából 1000, forint államkötelezvényben lett alapul felajánlva, egyszer smind Gróf Toldalagi Viktor nélnöke alatt egy szűkebb körű bizottmány lett kiküldve Bereczki Sándorné Borosnyai Pálné, Damokos Antalné, Dóza Dánielné, Filep Albertné, Knöffler Vilmosné, Mikó Mihályné, Sándor Lászlóné urnók személyökben, mely ideiglenes bizottság feladata az alapszabályok megalkotása, s a hatóságok közegek, s egyesek ügybuzgalma s részvételének fölhívása által az üdvös cél elérésére szükséges pénzalapok megszerzése iránt minden intézkedések megtétele. Ezen emberiségi eszme, melynek századok előtt kellett volna már a székelyföldön érvényre jutni, valóban méltó minden nemes és emberbaráti szív részvételére, s mi bizunk az emberi nemesebb indulatokban, hogy a nőegylet magasztos irányu kezdeményezése nem leend kiáltó szó a pusztában.

X-nő.

Azok, kik a szerencsétlen árvaleánygyermek szomorú sorsukat nemes szívökre veszik, s nevelésökről, jóvendőjük megalapításról kívánnak gondoskodni, az ily magasabb szellemmel a szenvedő emberiség javára és érdekében boldogított nők valóban megérdemlik a méltánylatot, mely leginkább az által kifejezhető, ha őket nemes fáradozásukban erőlyesen támogatjuk, s a segély mielőbbi létesíthetéseire körülük csoportosulunk. Ne is késsünk e minden tekintetben üdvös és szükséges hozzájárulással, lelkesítette az önkéblüktől nyerendő jutalom mellett azon vallásos tudattól, hogy:

Wer wohlthut und das Gute befördert,
Der hat vor Gott den grössten Werth.

Szerk.

Helyi dolgok.

— **Városunk** országgyűlési képviselői választására jogosított polgárainak elkészített lasjtromai ma délelti 6 óráig közszemlére kitéve. A felszólamlások pedig folyó hó 12-keig nyújthatók be naponkint, délelti 9—12 óráig és délután 3—6-ig a városház nagytermében az e végre kiküldött választmánynak.

— **Marosszéki** csütörtökön az országgyűlési képviselők választása tárgyában közgyűlést tartott. Említett napon a marosszéki középponti választmány is tartott ülést.

— **Pár nap óta** medvetánczoltató czigányhordók, fülsértő kintornájukkal zavarják utcáink csendjét. Beh nem aesthetikai látvány, és nem nemes időtöltés!

— A múlt szerdán sűrű esőzés közepette egy kémenygyulás vagy talán égetés, durranó zajával vonta magára a piaczkörnyékiek figyelmét.

— **Vasárnap** egy évenkint előforduló kegyeletes vallási szertartás folyt le a várbeli nagy templomban, t. i. akkor tartotta H. Tolnai Lajos ev. ref. lelkesz idei tanítványainak ugynevezett confirmációját. A vásáros és esős idő miatt azonban kevesen jelentek meg a felnöttek és szülők közül ezen különben igen népes és közérdekeltségű szertartáson.

Legujabb posta.

Pest, június 3. A „Pesti Napló“ tudósítása szerint, gr. Lónyay Bécsbe megy, intézkedni a delegationalis ügyekben. Egy időben több külügyre nézve is fognak ott beszélni, melyek elintézésökben a magyar miniszterelnök az őt illető befolyást használndja.

Pest, június 4. Gróf Lónyainak közelebb Bécsbe utazása sok mindenféle hirt keltett fel. Így például, a „Napló“ azt írja, hogy ezen út egyik célja lenne több külügyben szükségeslépések elintézése, melyekre nézve a magyar miniszterelnököt befolyás illeti.

A „Pester Loyd“ szerint, Károly, Dunafejedelemség hercege, a Roman nevű helység községi képviselő testületét feloszlatta, büntetésül az izraelita sirkertben elkövetett kegyetlenségeért.

Pest, június 4. Gróf Lónyay holnapután Bécsb utazik, ő Felségének előterjesztést tenni a horvátországi választásokra nézve. Egy uttal közös tanácskozás fog tartatni a lajtántuli és a közös miniszteriumokkal a budget megállapítása tárgyában a delegatiók számára, nem különben a közös activák felosztása s a bankkérés tárgyában. E miatt a gr. Lónyay Erdélybe utazása június 12-ig elmarad. — A betűszedökkel ki egyezkedés jött létre, mely szerint még 20 százalékos ráfizetés lön megengedve. A kilencz órai munkaidő iránti követelések felett még nem történt határozás.

Pest, június 4. A horvát ügyben ma tartott miniszteri tanácskozásban a helyzet felett beszélgettek, értekeztek; egy végeleges csellekvesi terv még nem lön meg állítva. Vakanovic hivatalát rendelkezés alá bocsátotta, de elbocsáttatása nem lett még ez uttal elfogadva. Az osztálytanácsos Vogovic vagy az előbbi bán Rauch kinevezetésökről szó se lehet. Míg erőszben valami történnék, gróf Lónyay az előtt tudni fogja a császár határozatát. Leghihetőbb, hogy az országgyűlés június 15-én történendő összejövele után rögtön el fog napoltatni septemberig, miután gyenge kilátás van arra, hogy júniusig a többség megszerzésére szükséges unionista viriliseket össze lehessen teremteni.

Pest, június 4. Vaillant tábornagy, ma meghalt 82 éves korában. A tábornagy a császárság alatt nagy szerepet játszott. A krími hadjárat alatt 5 évig hadügyminiszter volt, azután az osztrák ellen Olaszthonban munkált mint a hadsereg tábornoki főnöke, azután a császári ház minisztere, s titkos tanácsos volt. Tábornagy rangját Róma 1849-ki ostromlásának köszönheti.

VEGYES.

(Az erdélyi kir biztosság) Az országgyűlés tudvalevőleg az erdélyi kir biztosság költségeit csak a folyó évre szavazta meg, ennél fogva az január elsejével megszűnik; de valószínű, hogy gróf Péchi még ez év lefolyása előtt az országgyűlés megnyitásakor elbocsátását kéri fogja, miután kétségtelen, hogy a gróf az országgyűlésbe megválasztatik.

A **szentgelért-hegyi vár** és a Henczi emlék a budai Szent-György terén, mint a „Loc. Cor.“ írja nem sokára eltávolítatnak. Az erre vonatkozó tárgyalások folyamában vannak.

Törvénykezés.

A m.-vásárhelyi **m. kir. ítélő táblánál** 1872. június hó 10-ik és következő napjain a következők ügyek fognak nyilvános ülésben tárgyalatni.

I. Tanács urbéri ügyben.

Előadó k. t. bíró Ferencz Károly

Boér Sándor, Weinberger Pál e. 160 frt. 87 fr. 20 kr és 2 frt. 40 kr. i. Drágomán Drágománnak, Kloczán Toma Ilia e. 287 ft 21 kr id. Kabos János N. esküldi kárp. kint. kolozsvári pénzügyészszög özv. Szenkovits Bogdán né csöd tömege es 6 frt 25 kr és 31 frt, 25 kr. i. Buna Samuel Kata, Buna István e. egy jószág. i. Reinert János, a n.-enyedi ev. luth. egyház e. 546 frt. iránt.

Előadó k. t. b. Csergedi János.

Czinionia Maria s t. Borda Juon e. Petrá s t. e. végrendelet megsemités i. Siortanu George és társ. Siortanu Nicolae s t. e. egy föld i. Nyág Lask Petreu Petru e. som. vissz. hely. Faragó Ferencz, Gunes Mihály e. 11 frt i. Barabás Imre, Sibisán Jozsif e. 4 frt e. Steuntz Stefan Marian George e. 12 frt s jár. i. Borleát Isák Borbát György e. fekvők i. Refiu Maria Dolerea Nucalai e. kaszáló i. Fodor Mihály, ifj. Siutuliu simion és t. e. kiszakítás i. Fentui Todea Juon, Dosia Nicolai Dumitru s t. e. kiszak.

Előadó k. t. r. b. Elekes Pál.

Paucselusz Mária, Ily Raimond és t. e. 700 ft. i. Goll és társ. — Hamar Dániel e. 550 ft. i. Zsakó János Izai csödtömege e. malom regale i. Tökés József Szelistyán Demeter e. som vizs. hely. i. Czente Elisafa, Dan Todor e. fekvők i. Izurzska Konraty Czolka Gyorgy e. együt i. Weber Lajos Kosztel János ez. t. e. 106 frt. i. Máthé Lajos Serbán János e. haszonbér házralék i. Fülöp Albert Román Györgyné e. köből kukurica i. Szeiszgvich József Kedves Lajos és t. e. közös birtok megoszt i.

(Vége köv.)

Bécsi tőzsdei árkelet

(május 29.)

5 ⁰ / ₀ metallique	64.70
5 ⁰ / ₀ nemz. államkölcsön	64.70
1860. államkötvény	103.70
Bankrészvény	837.—
Hitelrészvény	333 50
London	12.70
Ezüst	110.85
Arany	5.37
Napoleon arany	8.99
Földteh. ment. kötvény magyarhoni	81.50
" " " temesi	79.50
" " " erdélyi	79.94
" " " horvát-slavon	—

Felelős szerkesztő: DOBOLYI SÁNDOR.

Nyilttér.)*

Felelet Bereczki Sándornak és levelező társainak

Már több ellenzéki lap hozta valószínűleg ugyanazon forrásból, a május 12-iki események leírását, s e leírásokban nevem az érintett eseményekkel kapcsolatban lett felemlítve nem csak, sőt azon neveltséges rágalom is el-

* Ezen rovat alatt megjelent cikkekért felelősséget nem vállal a Szerk.

mondattott, hogy én a honvéd kaszárnya előtt a fegyvernek kiadását követeltem.

Azoknak, kik gyáya álarcz alá bujva rágalmaznak, nem volna ugyan méltó felelni, de mivel a „Magyar Polgár“ 120. számában B. S. már saját neve alatt, ha nem is világosan, de gyanus czélzásával ama gyanúsításra vonatkozik, s a 121. számban már a lerészegített nép vezetésével is vádoltatam, most együttesen mindnyájoknak felelek.

Minden tartozkodás nélkül nyilvánítom, hogy én május 12-én Maros-Vásárhelytől voltam, — a sörházkertben Berzenzeit meghalgattam s utánna a nép között az Elbai gyűlésbe menő szándékkal annak kapujáig is elmentem.

Én soha sem vontam kétség alá B. S. elvtársainak azon jogát, hogy a midőn ő, vagy testvérbátyjai faluról-falura beszédek tartanak ott egyenként vagy csoportosan megjelenhessenek.

S pedig a nevezett urakat éppen nem tartom nagyobb embereknek, Berzenzeinél. — s gyűléseik után Panitban. Szővérdén s egyebütt már eddig is több siralmas esemény következett be, mint a mennyit Berzenzei beszédei előidézték.

De a mint én Bereczki Sándor és testvérei hibeinek beszédei meghallgatását soha sem neveztem bűnnek, ugy magam részére is fenntartom, hogy Berzenzeit vagy bárki mást ott és akkor a hol és a mikor nekem tetszik meghallgathassam, — ezen jogomat, Bereczki Sándornak s elvtársainak el nem adtam s engedelmeikkel vagy a nélkül gyakorolni fogom ezután is.

Azon rossz élcze, melyet Bereczki Sándor a „Magyar Polgár“ 120-ik számában a közönség elibe adott

miszerint tudja, hogy a főispánhoz eljutott sógora Nagy Dénesnek a tény álladékról meghamisítatlan tapasztalatból, miszerint sajgó panassza azon kérdéssel felelek honnan tudja? és megfontolta-e B. S. ezen tudásnak közreadását — hiszen ha azon sajgó panasz történetesen előadva nem volt, akkor valótlanságot irt be, — ha pedig a sajgó panaszok csak ugyau meg történt, akkor egy dolognak elbeszélése, melynek oly szobában kellett történni, hol B. S. látható nem volt. — a leskelődés gyanuját vonta magára; képviselő jelölthöz egyik sem illik. —

Enyit B. S.-nak. Azon álarcz alá bujt bajnokoknak pedig a kik azzal vádoltatnak, „hogy én verekedni Sz. Lászlóról népet hoztam bé, hogy a lerészegített népet verekedésre vezettem, hogy a honvéd kaszárnya előtt a fegyvernek kiadását követeltem,“ csak annyit felelek: ha magukat derék embernek hiszik, fel a sisakkal, bizonyítsák bé saját nevök alatt vádjait, mert a még azt nem tesszik, én őket alávaló rágalmazóknak nyilvánítom.

Szerkesztő urat pedig arra kérem bocsásson meg, hogy becses lapjában ily kifejezésekkel kellett élnem, azokhoz, kik soha nem gyanúsított becsületemet a „közönség előtt megtámadták, válogatottabb szavaim nem lehetnek. Maros-Vásárhelytől 1872. június 3. Nagy Dénes.

NYILT LEVÉL.

Elismerem ezennel, hogy azon gyanúsításokat, illetőleg rágalmakat, melyeknek Ferencz Albert ur ellenében kifejezést adtam, tévesek és alaptalanok.

Nagy-Szeben, 1872. május 24.

B. Gámérta Oszár.)*

*) Csak a sajtóhatósággal szemben vállal felelősséget a Szerk.

HIRDETMÉNYEK.

Sz. 377. 1872.

t. k. b.

2—3

Hirdetmény.

A segesvári kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, miszerint Segesvárt elhunyt néhai Bogeschdorfer Frigyes örökösének következő ingatlanai u. m.

1. A Segesvár városi 190-ik sz. telekjegyzőkönyben A + $\frac{1480}{1}$ hr. szám alatti a közép Bajor utczában lévő 714. számú ház, a hozzátartozó s a 315. számú telek jegyzőkönyvben A + $\frac{140}{2}$ hr. szám alatt foglalt szeszgyár és tartozékaival 8000 frt oszt. ért. kikiáltási ár mellett.

2. A 320. számú telek jegyzőkönyvben A + 2921. hr. sz. alatt kert 300 frt oszt. ért. kikiáltási ár mellett.

3. A 259. sz. telek jegyzőkönyvben A + 5868. és 5869. hr. sz. alatt foglalt szőlő és gyümölcsös kert 120 frt kikiáltási ár mellett.

4. A 190. számú tjk jegyzőkönyvben foglalt A + 12495. és 12460. hr. számú kert 10 frt kikiáltási ár mellett, 1872. évi július 5-én reggel 9 órakor aláírott törvényszék telekkönyvi hivatalában önkényes elárverezés útján a legtöbbet ígérő vevőnek eladatni fognak.

Az árverési feltételek következőkben állapítottak meg: az 1. alatti birtokra nézve a kikiáltási 10⁰/₀, mint bánatpénz a nevezett örökösök gondnok kezeihez az árverés napján leteendő, mely összeg a vevő által a vételár egy negyed részéig a leütés után azonnal kiegészítendő.

b) A második negyed rész a leütés napjától számítva 12 hónap alatt 6⁰/₀ kamatjaival fizetendő.

c) miután a telekkönyv teherlapján 1452 frt 70 kr. van zálogjogilag bekebelezve, ezen zálogjog érintetlenül hagyatik, a vételár utolsó két negyed részei a fennebbi összeg levonása mellett) mint-hogy azok csak a nevezett örökösök nagykorúságuk elértével leszen fizetendő, szinte telekkönyvileg bekebelezendő, ezen vétel ár hátrálék 6⁰/₀ kamatját azonban fél évenként vevő fizetni köteles.

Ha azonban a kamatok a lejárt napja után 6 hét alatt nem fizettetnének, jogában álland a hitelezőknek, az egész hátrálék tőke s járulékait azonnal visszakövetelni.

Az árverés többi feltételeit, mindenkor a törvényszék telekkönyvi hivatalában a rendes hivatalos órák alatt lehet megtekinteni.

Egyszersmint felhivatnak mind azok, kik az azon elárverezendő birtokra, tulajdoni, jelzálogi, vagy egyéb dologbani jog igényt birnia vélnek, az ezen hirdetmény lejártá utáni 15 napok alatt annyival is inkább, azokat bejelentésük — mivel, hogy ellenesetben egy netán későbbi bejelentés, az árverést nem akadályoztathatja.

az elnök ur képviselőjében.

A Segesvári kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóságnak 1872. ápril hó 30-án tartott üléséből.

1—4

A „szegedi gyártelep részvény-társaság

(szesz és finomító gyár, gőzdeszkafűrés és fakereskedés)

tisztelettel hozza köztudomásra, miszerint a szesz és finomító gyára nagyobbítása következtében azon kellemes állapotba jött, megrendeléseket, valamint

nyers, ugy finomított szeszre

a legpontosabban teljesíteni és bátorodik ezennel a tisztelt fogyasztó urakat minél több megrendelésekre meghívni.

Szegedi gyártelep részvény társaság.

1—1

Pályázati hirdetmény.

A m.-vásárhelyi országos kórháznál egy gondnoki állomás 300 frt évi fizetéssel, 1 lakszobából és 1 konyhából álló lakással, 6 kurta ol tűzifa és 30 font fagygyugyertya illetményen; továbbá egy ellenőri állomás 200 frt fizetéssel minden egyéb járulék nélkül betöltendő.

A pályázni kívánók felhivatnak: hogy kérvényeiket a képességükre vonatkozó kellő bizonyítványokkal ellátva folyó évi június 18-dik napjáig a kórházi igazgatósághoz benyujtsák, a hol kötelezettségeikről is felvilágosítást nyerhetnek.

A maros-vásárhelyi országos kórház bizottmányi üléséből M.-Vásárhelytől, 1872. június 4-én.

Z. Dr. Knöpfler Vilmos,

kir. tanácsos, mint kórházi-bizottmányi elnök.

2—3

N.-Ernyében az országút melletti belső telekkel, mely 14 hold kiterjedésű jó karban levő épületekkel és gyümölcsösökkel, 31 hold külsővel együtt szabad kézből eladó, bővebben értekezhetni felőle N.-Ernyében, tulajdonos

Jósa Györggyel.

3—3

Hirdetmény.

A m.-vásárhelyi gőz-cséplőgép társulat, igazgató választmánya közhírré teszi, miszerint a cséplési idényt, 4 cséplőgéppel és ezeknek megfelelő fafűrészelő-géppel, július hó elején nyitandja meg; melyek közül

az egyik Maros-Vásárhely és Sz.-Régen közt.

a másik Maros-Vásárhely és Radnóth közt,

a harmadik a Küküllő völgyében és

a negyedik az Aranyosvölgyében leendő elfoglalva.

Ez okon fölkértek mindenki, a ki a társulat gépeit, az elősorolt vidékek valamelyikébe igénybevenni akarná, ebbeli szándékát a „maros-vásárhelyi gőzcséplőgép-társulat választmányához“ címzett levélbe június 25-ig bejelenteni; hogy a választmány ezen bejelentések nyomán, a gépek menetrendjeit idejekorán meghatározhassa.

Maros-Vásárhelytől, 1862. május havában.

A választmány.

VICTORIA biztosító-társaság Kolozsvárrt.

Jelentés és föl hívás.

Van szerencsénk a t. gazda közönség tudomására hozni, hogy folyó évi jégdíjszabályzatunkat kibocsátók s az ez idei jég-üzletet megnyitottuk.

Felhívjuk ehhez képest a t. közönséget folyó évi jég biztosításait társaságunknál tenni meg.

A VICTORIA előnye: mint

olcsó díjak;

káresetén azonnali intézkedés és fizetés; a kárbecslési költségeknek egészen a társaság által hordozása; a biztosításoknak váltóra megtétele az egyedül a Victoria által gyakorolt társaság és községi biztosítás;

a jégüzletnek a tűzzel annyiban összekapcsolása, a mennyiben együttesen feladott új tűz biztosítások díj leengedésben részesülnek stb. az erdélyi közönség előtt országszerte ismeretese, s bővebb ajánlatást nem igényelnek.

Azért itt csak annyi legyen különösen kiemelve, hogy az idei jégbiztosítási díjak, daczára a tavalyi tömeges és országos jégveréseknek, lejjebb szállítottak, hogy

a megállapított díjak 10⁰/₀-a leengedtetik, és hogy a Victoria az, mely évek óta már Erdélyben a legtöbb jégkért fizeti, s nevezetesen tavaly többet fizetett, mint az Erdélyben működő kilencz biztosító társaság összesen.

Közelebbi tájékozással, egyéb kedvezmények iránti felvilágosítással szolgálnak a vidéki ügynökségek, felügyelők és helyben

8—8

Szöllősi Sámuel, a Victoria főügynöke.